

hele, naar bare han er Minister. Dette har Finansministeren besvaret med at anlægge Sag mod denne Mand. Det vil altså sige, at nu skal i den offentlige Debat angaaende offentlige Personers politiske Optræden Bødesystemet indføres; det gaar den højtærede Finansminister med til. Dette er meget beklageligt, og for øvrigt mener jeg, det er unyttigt, thi hvis nu denne Mand bliver dømt, er dermed jo ikke det, han har skrevet, gjort til Usandhed; enhver vil derom mene akkurat det samme, efter at Dommen er falden, som han mente i Forvejen. Forhaabentlig kommer det vel ikke længere end til et Forlig, for denne Mand er vel nok saa fornuftig, at han hellere i Forligskommissionen betaler en lille Bøde, end at han vil have Vrøvl med at føre Proces. (Modsigelse.) Jo, det er virkelig mere fornuftigt end at have en vidtløftig Proces om saadan noget. Men det er et ganske illoyalt Argument i en offentlig Debat at anlægge Injurieproces. En Mand, der indtager en Stilling i det offentlige Liv, har en Adgang til at værge sin offentlige Ære gennem sin offentlige Optræden, og kun ved en offentlig Optræden, som viser, at Chr. Ledet har talt Usandhed, kan den højtærede Finansminister faa gjort til Usandhed, hvad denne Mand har sagt; han kan ikke faa gjort det til Usandhed ved at faa ham blokket for et større eller mindre Pengebeløb. Derimod hæfter de Ord, han har sagt, i samme Grad ved den højtærede Finansminister som i Forvejen; Finansministeren har kun yderligere begaaet en Illoyalitet i den offentlige Debat, som man mindst af alt skulde vente af ham, som af andre har været forfulgt haardeligen med de samme Vaaben, og som oven i Købet af jyske Bønder er bleven hjulpet over den Smerte, som disse Saar tilføjede ham. Jeg haaber, man vil forstaa, at det er politiske Grunde, der diktere mig denne Udtalelse, og at det ikke er Personligheder. Thi mindst af alt kunde det falde mig ind at bringe personlige Spørgsmaal ind i denne Debat.

Det vilde jo være en Forbigaaelse af den skammeligste Natur, hvis jeg ikke ogsaa dvælede ved den højtærede Konseilspræsident. Jeg skal imidlertid, for at man slet ikke skal tro, jeg er personlig, aldeles ikke omtale den højtærede Konseilspræsidents lyriske Talent, saa meget mere som jeg ikke er litterær Kritiker og derfor ikke har nogen Øvelse i at bedømme den Slags Ting. Men jeg vil gerne gøre en Bemærkning i Anledning af, at

den højtærede Konseilspræsident i sin Egenskab af Forsvarsminister i Sommer er rejst rundt, har inspiceret Garnisonerne og bagefter spist Middag med Officererne paa Hotellet, medens Musikken spillede paa Torvet, og vistnok ogsaa undertiden er gaaet om Bord i Flaadens Skibe under Kanonsalut. Alt dette er nogle lidet civile Foranstaltninger af vor første civile Forsvarsminister, og da man flere Gange har mindet mig om, at jeg er den første, der i denne Sal har bragt det Ønske frem, at vi skulde have en civil Krigsminister, ønsker jeg her at gøre den Bemærkning, at hvis en eller anden skulde finde denne Inspicering latterlig, maa man ikke derfra slutte, at Stillingen som civil Krigsminister er latterlig. En enkelt Indehaver af denne Stilling kan synes nogle latterlig, andre maaske ikke latterlig, men derfor er selve Stillingen paa ingen Maade latterlig. Vi se jo, at i andre Lande, langt større militære Magter end vor, har man en civil Krigsminister, uden at det falder noget som helst Menneske ind at finde noget komisk i, at Krigsministeren er en civil Mand. Det er klart nok, at en civil Krigsministers Opgave er af rent politisk Natur, den faglige militære Inspektion er ham ganske uvedkommende. Det er blot et Fejlgreb af den nuværende civile Krigsminister, at han giver sig af med denne faglige, militære Inspektion, et Fejlgreb, som jeg beklager dobbelt, fordi det er vor første civile Krigsminister, der gør sig skyldig deri, og fordi mange vil være kortsynede nok til at lægge Skylden for dette Fejlgreb over paa selve Stillingen i Stedet for over paa dens øjeblikkelige Indehaver. Jeg maa maaske, skønt jeg paa Grund af den fremrykkede Tid haster mod Slutningen, omtale en enkelt Regeringshandling, Udnævnelsen af det sidste kongevalgte Medlem. Det er klart med Hensyn til denne Udnævnelse, at dette Medlem er fuldkommen blottet for politisk Adkomst til Stillingen som kongevalgt Medlem, det vil ingen kunne modsige. Manden har været folkevalgt Repræsentant, jeg tror endog blot i nogle faa Uger, og har nedlagt sit Mandat eller ikke søgt Genvalg, fordi hans private Forretninger lagde for meget Beslag paa hans Tid, til at han kunde give sig af med Rigsdagsarbejdet. Hvis man deraf skulde kunne slutte noget, var det, at denne Mand ikke var skikket til at blive kongevalgt Landstingsmand. Hans politiske Kvalifikationer ere derfor mindre end Nul, i alt Fald ere de kun Nul. Naar han er bleven udnævnt til kongevalgt Landstings-